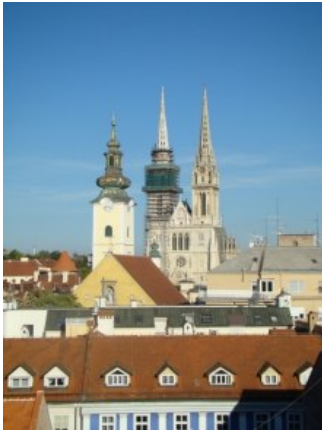

Зашто нико не брани Хрватску?

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 05 јул 2011 12:57

(Поводом текста Луке Божовића: „[РЕКОМ - једна људска идеја, а не покушај „васкрсења Југославије“](#))

Ето, убих се од напора да докажем да је РЕКОМ прича која ће највише годити властима Републике Хрватске, и нико, али баш нико од заговорника формирања овог тела да барем мало оспори моје писаније.

У свом тексту „РЕКОМ као потреба Хрватске да се други баве њеним послом“ обрадио сам и цитирао првокласне изворе из саме Хрватске, који јасно упућују на закључак да судовање у области ратних злочина у тој земљи, не само да није последња рупа, него није на свирали уопште. Да ствар, за суседну нам земљу, буде боља, сам државни врх се јасно определио за политику прикривања геноцида, односно обележавање истог као највећег историјског достигнућа. На дан када ми тугујемо и палимо свеће, бивша браћа славе, када се Србија бомбардује, они НАТО авионима желе ведро небо и све томе слично. Баш помирљиво и „добросуседски“ зар не?

Међутим, из њима знаних разлога, РЕКОМ-овци, овога пута затајише (вероватно мисле: што ја да браним Владу Хрватске, кад Наташа шефица то најбоље ради нападајући Србе). Није да се љутим, ћутање дотичне господе говори да су спремни за обрачун због права, али да на терену чињеница о (не)поступању њихових пријатеља и сами остају без речи.

Баш их брига што део НВО струке у самој Хрватској негодује и критикује Владу, они изгледа, као, воле озбиљну правничку полемику. Тако је извесни Лука Божовић, узео себи за криво да брани Образложење предлога једног акта у настајању са позиција које

Зашто нико не брани Хрватску?

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 05 јул 2011 12:57

нису ни правне ни политичке, него онако, РЕКОМ-овске. Нисам баш сигуран у стручне референце наведеног господина, па ћу примера ради наводити најочљивије грешке и нелогичности које је аутор спорног текста изнео.

Наиме, у конкретном случају се због чињенице да је „неопходно признати све жртве и задовољити њихово право на истину и правду“ предлаже да Србија и Хрватска, заједно са другим означеним државама, закључе споразум, са циљем оснивања и успостављања РЕКОМ. Наведена тврдња о потреби задовољења правде је неспорна, и на територији моје државе, Србије, се спроводе законом прописане мере у том циљу, од стране Већа за ратне злочине Вишег суда у Београду, које поступа по захтеву Тужилаштва за ратне злочине, те безбедносно-полицијских структура које су законом одређене.

У конкретном случају се због чињенице да је „неопходно признати све жртве и задовољити њихово право на истину и правду“ предлаже да Србија и Хрватска, заједно са другим означеним државама, закључе споразум, са циљем оснивања и успостављања РЕКОМ.

У Хрватској, са друге стране, у поступцима који за предмет кривичне обраде имају ратне злочине, суде полуобучене и неискусне судије (идеално за квалитет поступка), а поступци се воде у тавим метрополама правничке мисли каква је нпр. Пожега (замислите, та општина има и Жупанијски суд – то је као код нас Виши суд, а има нешто преко 28.000 становника). Вероватно би се колега Божовић смејао када би чуо да је за суђење „Шкорпионима“ месно и стварно надлежан нпр. Виши суд у Темерину (молим Темеринце да ми опросте на примеру, пошто они у свом градићу, по одлуци С. Маловић имају само судску јединицу Основног суда у Новом Саду).

Аутор горе наведеног текста изгледа намерно избегава питање односа управо државе Хрватске према догађајима из којих су произишле непосредне последице по жртве. Дакле, ако је неопходно признати све жртве, онда је потребно и утврдити околности под којима је неко постао жртва. Према томе, неодржива је тврдња да ће некаква комисија имати капацитет да утврди околности, а да државе оснивачи комисије такав капацитет немају, односно не само да је неодржива већ је противна и обичној животной логици.

Рецимо тако, да комисија на сесији дође до података о убијању старца у околини Бенковца од 6.августа 1995. године. Шта, Хрватска не зна ко је све побијен у „чишћењу

Зашто нико не брани Хрватску?

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 05 јул 2011 12:57

терена“ у том периоду? О свему хрватске структуре имају информацију, и где, и када, и ко, и колико, и зашто, а мислим да знају и докле, али господине Божовићу, па где ви живите, они напосто неће да признају оно што знају!!! Њима господине Божовићу требате ви из „Иницијативе“, да то мало забашурите (ако почнете много да бургијате, у шта сумњам, у Хрватској ћете, проверено, бити безбедносно угрожени).

Поново вас упућујем на ставове које је на Округлом столу под називом „Учинковитије процесуирање ратних злочина те обештећивање преживјелих и обитељи жртава - неопходне законске измјене“ Загреб, 31. марта изнела дипл. иур. Маја Ковачевић Бошковић. Добро проучите па пишите.

Подсећам вас вас на хапшења Срба у Вуковару од 4.маја 1991. године, затварању и мучењу тих људи у затвору у Осијеку, и то пре „опсаде“ како је ваши другари из Загреба зову (кад смо код Вуковара, знате ли да је он био у саставу територијалне организације Србије после II светског рата, па је тако на личним документима до 1948 године стајало: село то и то, Котар Вуковарски, Република Србија. Такође, забележена је и свађа Јована Веселинова, политичара из Србије, који је 1947 године псујући своје партијске колеге узвикивао: Вуковар је наш!!!)

Тражим да проучите монтиране процесе повратницима, упућујем вас на оно што не желите да читате, а доступно је кроз изворне документе. Дакле, по вама из Иницијативе за РЕКОМ, једна држава (Хрватска) која систематски покушава да не дозволи својим држављанима повратак и остаривање других права, и која своју правосудну интервенцију (у кривични и грађанским стварима) користи против наведене популације, треба са државом новог боравишта и држављанства (Србијом) тих људи да формира заједничко тело, са задацима које описујете.

Само да вас поучим, свако лице коме је нпр. од стране власти Хрватске 90-их година прошлог века одузето станарско право, а поступак за поништај такве, спорне и усташоидне одлуке још траје, има и даље статус оштећеног. Како је уз протеривање и повреде имовинских права било и драстичних повреда психичког и физичког интегритета, о чему су надлежни органи Хрватске више пута обавештавани, зар мислите да таква држава и заслужије да формира са нашом земљом било какво тело које може помоћи помирењу.

Онога тренутка, када Хрватска држава призна геноцид који је извршила на Србима у

Зашто нико не брани Хрватску?

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 05 јул 2011 12:57

периоду од 1991-1995 године, а потом понуди да надокнади штету која је оштећеним/жртвама (својим држављанима) причинила таквим срамним чином, тек тада се дотична држава квалификује за озбиљан дијалог.

Нисам приметио да је било ко од ваших саделатника икада страдање сопственог, српског, народа у Хрватској квалификовао као геноцид, па је сасвим јасно да је вама један догађај локалног карактера у Сребреници очигледно, у правном смислу, тежи од најмање исто толико убијених у Крајинама у 1995 години, уз 10 пута више протераних у тим подручјима.

Док господа из хрватског врха евоцирају „Сјећања“ и „Домовинску захвалност“ и све остале велике дане у празничној атмосфери, са њима о питањима о којима ви пишете не може бити правденог и трезвеног дијалога.

Ви кажете: „Утврђивање чињеница је једна од гаранција непонављања онога што се у прошлости десило“, што уопште није спорно.

Наиме, Срби су у Хрватској сведени на проценат, који ће Хрвати за 50 година толико лако асимилирати (у једном делу) док ће други део бити за показивање пријатељима из Европе. У том смислу ће Хрватска као држава тешко поново имати прилику да протера 500 хиљада Срба, будући да неће бити „биолошког материјала“ за протеривање.

Аутор горе наведеног текста изгледа намерно избегава питање односа управо државе Хрватске према догађајима из којих су произишле непосредне последице по жртве.

Да, да, асимилирати. Пошто имате добар пролаз у Хрватској, хајде да направимо мало истраживање. Ви прибавите уписе крштених (одраслих и деце до 14 година) у жупама РМК цркве нпр. у Задру и Сплиту у последњих 15 година, а ја ћу вам обезбедити оне из Српске православне цркве, па хајде мало да упоредимо имена новокрштених следбеника Јозефа Рацингера [\[1\]](#), са именима раније крштених који носе имена и презимена слична моме и вашем.

Зашто нико не брани Хрватску?

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 05 јул 2011 12:57

Знате ли да је за српског свештеника у Далмацији ризично да носи мантију на улици? Нисте знали, хајде да их питамо, ал' да обећате да нећете хрватским властима рећи њихова имена. Дакле, шикана и кршења права трају и трају. Шта више о томе да кажем осим папине молитве на Алојзијевом гробу, што је била права порука мира, толеранције и зезања здравог разума. Још да је Степинац био педофил, па Јозеф би се и расплакао!

Хајмо мало на Универзитет у Загребу. Дајте ми реците колико Срба предаје у тој установи? Нисте сигурни? Колико је мени познато не више од петорице (ако сам кога изоставио нек опрости). Колико их је било пре рата? Испод два процента!! Попричајте мало са Србима студентима из тог града, па нек вам неко од њих објасни зашто му у досијеу пише да је Хрват, а има исто име као генерал чије је хапшење Тадић славио у мају.

Ви кажете „Неопходно је да се говори и о деловању институција уочи и у току рата, које су и те како у исти биле укључене“ – сјајно. Хајде мало да говоримо о попуни РСУП Хрватске усташким синовима 60-их и 70-година, и диригованом спаљивању документације о погрому у логору Јадовно у том периоду. Или боље о активностима Сабора Хрватске у циљу одузимања својства конститутивног народа Србима.

Не знам има ли смисла да вас подсећам да ратове почињу, организују и довршавају оружане снаге и пратећи обавештајни апарат, па се надам да сте на те институције мислили.

Стјепан Месић је „лежао“ у затвору, не због љубави према тековинама демократије и толеранције, већ због учешћа у организовању МАСПОК-а, односно, да будемо отворени, мржње према Србима, па његово суочавање са прошлошћу иде заиста далеко, т.ј. чак у 70-е године прошлог века.

А можемо мало и о укидању српских културних установа у Р. Хрватској 10-ак година након завршетка II светског рата, па сте у том смислу желели да се открије улога Брозових апаратчика и земљака у том послу, као увод у тотално обесправљење Срба у СР Хрватској.

Зашто нико не брани Хрватску?

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 05 јул 2011 12:57

Заборавио сам грешан, па ви сте мислили на наше институције, на САНУ и СПЦ. Па ето, да вас подсетим да су те две српске институције претрпеле право безбедносно-медијско распеће управо у Србији баш због покушаја да укажу на проблем геноцида над Србима на КИМ и у Хрватској пре ратних сукоба.

Покојни патријарх Павле је, од Србина, председника општине Призрен доживео најгору тортуру и муке због овога, и оптужен да квари братство и јединство „наших народа и народности“. После се изјадао новинару „Дневника“ 1989. године у тексту под називом „Сувише ми дуго нису веровали“ и том приликом јасно нагласио да је о погрому над Србима са КиМ уредно водио документацију коју је предавао уз петиције, очигледно без успеха.

Ако сте се намерачили да поново пљујете по Српској академији и Цркви кроз РЕКОМ, у реду. Слободни сте људи, па пишите и сесионарите. Али да знате, моја генерација (људи око 30 година) и друге које су осетиле милост ваших финансијера, ће на сесију сесијом, на реч реченицом, на текст збирком, на научни рад докторатом, све док вам не пресуши каса која је тренутно добрано дебела.

Дакле, што би рекао Стјепан Месић „у Другом свјетском рату, видите, Хрвати су два пута побиједили и ми немамо разлога се ником испричавати“ [\[2\]](#) а имајући у виду да је наведени држављанин Хрватске (замало да кажем господин) потписао Иницијативу за РЕКОМ [\[3\]](#) јасно је да прича о истини, помирењу и осталим вербалним слаткишима за Хрвате има ефемерни значај.

Наиме, као што вероватно знате, Стјепан Месић је „лежао“ у затвору, не због љубави према тековинама демократије и толеранције, већ због учешћа у организовању МАСПОК-а, односно, да будемо отворени, мржње према Србима, па његово суочавање са прошлошћу иде заиста далеко, т.ј. чак у 70-е године прошлог века. Такође, колико ме очи служе, мој компјутер каже да је Месић био председник Сабора РХ у време злочина Хрватских снага на Миљевачком платоу јуна 1992 године, у Равним котарима-Масленици у јануару 1993 године, и злочина у Лици у септембру 1993 године. Не идем даље, већ наводим само најочигледнија „дејства“ војске државе чијим парламентом је столовао овај бивши осуђеник.

Будући да је и сам Месић у једном периоду ратног сукоба био институција (председник Сабора) питање је да ли ћете и њега подврћи сесионарској унакрсној паљби, или ће

Зашто нико не брани Хрватску?

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 05 јул 2011 12:57

имати нешто лагоднији третман због потписа којим је окитио ваше папириће.

Ако је сукоб 1991-1995. у Крајинама завршен победом Запада, којима су гориво точили екстремисти из редова хрватског народа, ја после тога поново да губим нећу, да не би опет неки нови Стипе, пред усташком дијаспором рекао како су победили тако што су нас 1995 истребили, а после додао да су и други пут победили, тако што су са нама Комисију основали, која је истребљење назвала туристичком посетом трајног карактера.

Дајте РЕКОМ-овци, мало ме убедите због чега са Хрватском поново у било какву причу (новац као аргумент схватам, али не прихватам). Зашто са њима који су 100 година сањали сан Анте Старчевића (за литературу ћете лако, у Загребу је има на сваком кораку). Браните их мало, оправдајте Косорку, која без трунке бојазни рафалном паљбом части „Хашки трибунал“. Пружите ми нешто сувисло, ал' немојте помирење и такве глупости, ми смо се помирили кад је Тодорић купио „Фриком“, ал' они се са нама нису помирили.

Хоћу да знам зашто хоћете са њима у ту причу, зашто поново? Јел због њиховог скорог уласка у европски савез вечног савршенства или постоје и неки, мени далеки и мом уму недоступни, разлози?

Ја ћу вам рећи где можемо са њима заједно.

Само у Брисел, и то када између нас и њих седи један Белгијанац, јер „близина раздваја“
[\[4\]](#)

.

(Аутор је адвокат и стални сарадник [Српског културног клуба](#))

[\[1\]](#) Тако се звао садашњи поглавар Римокатоличке цркве пре избора за папу.

Зашто нико не брани Хрватску?

Пише: Мироје Јовановић
уторак, 05 јул 2011 12:57

[2] <http://video.google.com/videoplay?docid=-8023936972143053963&sourceid=searchfeed#>

[3] <http://www.youtube.com/watch?v=iRHrisXggNY>

[4] Део песме „Сасвим обичан дан“ домаће рок групе „Ева Браун“